

Fundació Joan Miró
* *J.M.* Barcelona

Premi Joan Miró 2019

Setena edició

Nalini Malani

DOSSIER DE PREMSA

Premi Joan Miró 2019
Setena edició

Índex

Nota de premsa	3
Declaració del jurat del Premi Joan Miró 2019	5
Biografia de l'artista premiada	6
Selecció d'imatges d'obra per a difusió en premsa	7
Artistes guardonats a les edicions anteriors	15

Imatge de portada: Nalini Malani, dOCUMENTA(13), Kassel
Cortesia de l'artista. Foto: Payal Kapadia

Premi Joan Miró 2019
Setena edició

Nota de premsa

Nalini Malani, Premi Joan Miró 2019

L'artista índia és la guanyadora de la setena edició del premi que organitzen la Fundació Joan Miró i "la Caixa", una de les distincions d'art contemporani més prestigioses i dotades del món.

El jurat ha valorat el seu llarg compromís amb els silenciats i els desposseïts d'arreu, especialment amb les dones, a través d'un treball artístic complex basat en instal·lacions immersives i en una iconografia personal on convergeixen el coneixement profund de les mitologies antigues i la denúncia decidida de les injustícies contemporànies.

"la Caixa" es fa càrrec de la dotació de 70.000 euros del premi i de la producció de l'exposició monogràfica que Nalini Malani protagonitzarà l'any 2020 a la Fundació Joan Miró.

Barcelona, 23 de maig de 2019. Marko Daniel, director de la Fundació Joan Miró, i Elisa Durán, directora general adjunta de la Fundació Bancària "la Caixa", han donat a conèixer l'artista guardonada amb el Premi Joan Miró 2019. Nalini Malani (Karachi, 1946) ha estat distingida en aquesta setena edició del premi, que s'atorga cada dos anys i que inclou en el seu palmarès els artistes Olafur Eliasson (2007), Pipilotti Rist (2009), Mona Hatoum (2011), Roni Horn (2013), Ignasi Aballí (2015) i Kader Attia (2017).

El jurat del Premi Joan Miró 2019 està format per: Iwona Blazwick, directora de la Whitechapel Gallery (Londres); Magnus af Petersens, director del Bonniers Konsthall (Estocolm); Alfred Pacquement, exdirector del Musée national d'art moderne, Centre Georges Pompidou (París); João Ribas, comissari del pavelló de Portugal a la 58a Biennal d'art de Venècia 2019; Nimfa Bisbe, cap de les col·leccions d'art de la Fundació Bancària "la Caixa", i Marko Daniel, director de la Fundació Joan Miró (Barcelona). Els membres del jurat, tots ells professionals de reconegut prestigi en el camp de l'art contemporani, han seleccionat la guanyadora tot apreciand-ne la prodigiosa curiositat intel·lectual, la imaginació radical i la consciència sociopolítica, valors que també van caracteritzar l'obra de Joan Miró.

Concretament, en la seva declaració, el jurat del Premi Joan Miró 2019 destaca la infinitat de referències culturals a partir de les quals Malani ha construït “un impressionant treball que involucra els espectadors a través d'instal·lacions complexes i immersives que presenten la seva visió del maltractat món en què vivim. El seu interès en la mitologia antiga, tant la grega com la índia, així com en els símbols moderns i la generació d'imatges, li han permès desenvolupar una barreja iconogràfica molt personal i cosmopolita que denuncia amb audàcia la violència i la injustícia contemporànies i els seus efectes sobre la vida planetària”.

Nalini Malani (Karachi, 1946) va néixer sota l'imperi indi britànic i va créixer a cavall entre Calcuta i Bombai, on la seva família es va haver d'exiliar després de la partició de l'Índia. Aquest rerefons personal marcat per les conseqüències del colonialisme ha aportat un decidit compromís sociopolític i un inconfusible enfocament catàrtic a la seva obra, abocada al recordatori de la vulnerabilitat de l'existència humana i la investigació de la subjectivitat femenina. Actualment viu i treballa a Bombai, des d'on desenvolupa un treball artístic multidisciplinari amb un idioma singular. Pionera en el seu país en els àmbits del cinema, la fotografia, la instal·lació, el videoart i la performance, Malani va estudiar Belles Arts a la Sir Jamsetjee Jeejeebhoy School of Art de Bombai i va cursar dos anys a París, del 1970 al 1972, gràcies a una beca del govern francès. L'any 2010 el San Francisco Art Institute va atorgar-li un doctorat honorífic en belles arts i el 2013 es va convertir en la primera dona asiàtica a rebre el premi Arts & Culture Fukuoka. Entre altres distincions, l'artista ha estat reconeguda també amb el St. Moritz Art Masters Lifetime Achievement Award, el 2014, i el Asian Art Game Changers Award, el 2016. Les principals institucions internacionals que han mostrat el seu treball són, entre d'altres: Centre Pompidou, París; Castello di Rivoli – Contemporary Art Museum, Rivoli; el New Museum of Contemporary Art a Nova York; Institute of Contemporary Art (ICA), Boston; l'Stedelijk Museum, Amsterdam; l'Irish Museum of Modern Art, Dublin, i el Kiran Nadar Museum of Art, Nova Delhi.

Amb la concessió del Premi Joan Miró 2019, a més de rebre una dotació econòmica de 70.000 euros, Nalini Malani protagonitzarà el 2020 una exposició monogràfica a la Fundació Joan Miró de Barcelona produïda en col·laboració amb “la Caixa”.

Premi Joan Miró 2019
Setena edició

Declaració del jurat del Premi Joan Miró 2019

El jurat, format per Iwona Blazwick, Alfred Pacquement, Magnus af Petersens, João Ribas, Nimfa Bisbe i Marko Daniel, ha atorgat per unanimitat el Premi Joan Miró 2019 a Nalini Malani.

El jurat considera l'artista índia mereixedora del premi pel seu prolongat compromís amb els valors de la imaginació radical i la consciència sociopolítica, tan apreciats per Joan Miró. Al llarg de la seva dilatada carrera, Malani ha estat una veu infatigable dels silenciats i els desposseïts, especialment de les dones d'arreu del món.

Mitjançant l'al·lusió a in comptables referències culturals, tant orientals com occidentals, ha anat creant un impressionant conjunt d'obres que apel·len als espectadors a través d'instal·lacions complexes i immersives que presenten la seva visió del maltractat món en què vivim. El seu interès per la mitologia antiga, tant grega com índia, així com per la simbologia moderna i la generació d'imatges, li ha permès desenvolupar una combinació iconogràfica summament personal i cosmopolita que denuncia amb valentia la violència i la injustícia contemporànies, així com els seus efectes sobre la vida del planeta.

D'altra banda, igual que Joan Miró, Malani ha explorat i combinat des dels anys seixanta diferents disciplines i mitjans, entre els quals destaquen el teatre, les instal·lacions, el dibuix, el cinema i el vídeo. La seva extraordinària curiositat intel·lectual i el seu continu diàleg amb algunes de les figures més destacades del nostre temps han influït també en la seva producció, de la mateixa manera que l'amistat de Miró amb Artaud, Leiris, Bataille i Kandinski va impactar profundament en la seva obra i la va enriquir. Per tot això, el jurat es complau a reconèixer l'extraordinària talla de l'aportació artística de Nalini Malani i li concedeix per unanimitat el Premi Joan Miró 2019.

Barcelona, 23 de maig de 2019

**Membres del jurat del
Premi Joan Miró 2019**

Nimfa Bisbe
Iwona Blazwick
Marko Daniel
Alfred Pacquement
Magnus af Petersens
João Ribas

Martina Millà (secretària del jurat)

Premi Joan Miró 2019
Setena edició

Biografia de l'artista premiada

Nalini Malani, retrat a l'estudi de Bombai. Cortesia de l'artista. Foto: Johan Pijnappel

*L'art ha de penetrar
la gruixuda pell que ens hem creat*

Nalini Malani

Nalini Malani és una de les artistes contemporànies més influents de l'Índia, amb una sòlida trajectòria que ha tingut un ampli reconeixement internacional. Va néixer a Karachi el 1946, un any abans de la separació de l'Índia i el Pakistan que va seguir a la independència de l'Imperi britànic. La seva família es va exiliar a Calcuta el 1947 i es va traslladar a Bombai el 1954, on Malani encara resideix en l'actualitat. El trauma personal i col·lectiu de la partició de l'Índia, l'experiència primerenca del desplaçament i la condició de refugiada han marcat la seva biografia i la seva producció artística, que s'ha desenvolupat, en paraules seves, com un intent de «donar sentit als sentiments de pèrdua, exili i nostàlgia» que van tenyir la seva infància.

El treball de Malani aborda la història recent del subcontinent indi i aprofundeix amb audàcia en temes urgents i universals com la violència, la guerra, el fonamentalisme, l'opressió de les dones, els efectes de la globalització i la destrucció del medi ambient. La seva obra es construeix com una narrativa que entrellaça les mitologies i les formes estètiques orientals i occidentals, tot revisant-ne l'herència. Pionera a introduir la qüestió feminista a l'art del seu país als anys setanta del segle passat, Malani posa un èmfasi especial en els arquetips femenins amb l'objectiu de recuperar i amplificar la veu de les dones de tots els temps. No debades, en la seva faceta com a comissària, Malani va organitzar la primera exposició col·lectiva d'artistes índies l'any 1985 a Delhi. Per ella, «entendre el món des d'una perspectiva feminista és una via essencial per atènyer un futur més esperançador, si volem assolir alguna cosa semblant al progrés humà».

Partint de la pràctica pictòrica, l'art de Nalini Malani ha anat bolcant-se en l'espai i en el temps progressivament fins a expressar-se en instal·lacions immersives que integren pintura, elements audiovisuals, arts tradicionals i acció performativa. A principis de la dècada dels noranta del segle passat, Malani va ser una de les primeres artistes de l'Índia a trencar amb la pintura clàssica —i amb les elits culturals i econòmiques— per explorar nous mitjans que li permetessin adreçar-se a un públic més ampli i bastir, així, el pont entre l'art modern i el contemporani del seu país. Des d'aleshores, els dibuixos murals efímers, el vídeo i altres formes tradicionals d'imatge en moviment, com les llanternes calidoscòpiques i els teatres d'ombres, han esdevingut per a ella vehicles de memòria i emoció. «Les imatges dels meus vídeos i els meus teatres d'ombres —explica Malani— es formen a partir de rotacions o revolucions [...] que no repeteixen les superposicions. [...] L'obra d'art es forma davant dels teus ulls. Es completa en la teva presència i canvia immediatament. [...] És com la vida, en aquell moment únic que no tornarà mai més. Creix i mor davant teu, mentre ets part de l'obra d'art». A través del caràcter efímer de les imatges, Malani afirma amb rotunditat: «Un altre aspecte que vull negar és el valor de mercat de l'art per recuperar-ne el valor de la memòria».

En aquest sentit, els seus dibuixos a carbonet realitzats directament a les parets s'esborren públicament, de manera que els seus espectadors sentin la fragilitat de totes les imatges, de la vida mateixa i, finalment, la seva pèrdua. En paraules seves: «Les obres d'art són fils d'una experiència fugaç teixida en una trama subtil».

Malani va estudiar Belles Arts a la Sir Jamsetjee Jeejeebhoy School of Art de Bombai. Durant aquest període, va establir el seu estudi al Bhulabhai Memorial Institute de Bombai, on convivia artistes, músics, ballarins i actors de teatre. Just després de graduar-se, Malani va treballar en cinema i fotografia. Entre el 1970 i el 1972, va rebre una beca del govern francès per estudiar arts a París, on va entrar en contacte amb les teories de Louis Althusser, Roland Barthes i Noam Chomsky, entre d'altres. El 1973, Malani va tornar a l'Índia decidida a contribuir a la modernització i l'emancipació intel·lectual del seu país a través de l'art.

L'any 2010, el San Francisco Art Institute li va concedir un doctorat honorífic i el 2013 es va convertir en la primera dona asiàtica a rebre el premi Arts & Culture Fukuoka. Recentment, ha rebut altres distincions destacades, com el St. Moritz Art Masters Lifetime Achievement Award, el 2014, i l'Asia Art Game Changers Award, el 2016.

L'ampli espectre dels interessos de Malani l'ha portada a treballar sovint amb artistes i pensadors de multitud d'àmbits, com l'antropòleg Arjun Appadurai, l'actriu Alaknanda Samarth, el ballarí de *butoh* Harada Nobuo i la directora de teatre Anuradha Kapur, entre d'altres. Aquestes col·laboracions testimonien la seva recerca constant de formes interdisciplinàries per aprofundir en les qüestions personals i polítiques que configuren el seu projecte artístic i comunicar-les.

Durant cinc dècades, amb més de tres-centes exposicions, dues-centes de les quals internacionals, la seva obra s'ha exposat a les principals institucions d'art contemporani del món, amb mostres individuals a l'ICA (Boston), l'Stedelijk Museum (Amsterdam), l'Irish Museum of Modern Art (Dublín) o el New Museum of Contemporary Art (Nova York) i amb retrospectives al Castello di Rivoli – Museo d'Arte Contemporanea (Rivoli), el 2018; al Centre Pompidou (París), el 2017; al Kiran Nadar Museum of Art (Nova Delhi), el 2014; al Musée des Beaux Arts (Lausana), el 2010, o al Peabody Essex Museum (Salem), el 2005. El seu treball ha estat inclòs en una vintena de biennals, com la 12a Biennial de Xangai, el 2018; la DOCUMENTA(13), el 2012, a Kassel; la Biennial de Sydney, el 2008; les 52a i 51a Biennals de Venècia, els anys 2007 i 2005, o la 3a Biennial de Seül, l'any 2004. L'obra de Nalini Malani apareix a les col·leccions de trenta museus d'arreu del món.

Més informació sobre Nalini Malani i la seva trajectòria a www.nalinimalani.com

Premi Joan Miró 2019
Setena edició

Selecció d'imatges d'obra per a difusió en premsa

Nalini Malani

Onanism (Onanisme), 1969
Pel·lícula digitalitzada en blanc i negre de 16 mm, 3:52 min, muda
Col·lecció: MoMA, Nova York

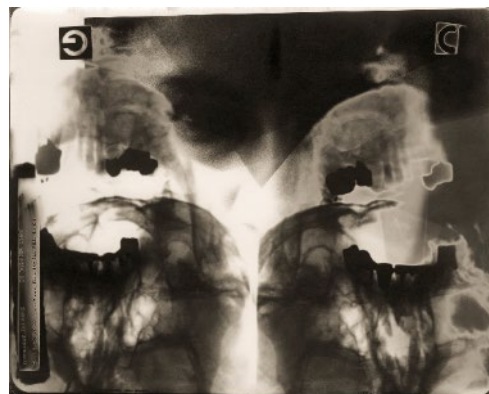
Nalini Malani

Untitled II (Sense títol II), 1970
Fotografia en blanc i negre sense càmera
Dimensions: 123 x 107 cm
Col·lecció: Tate Modern, Londres

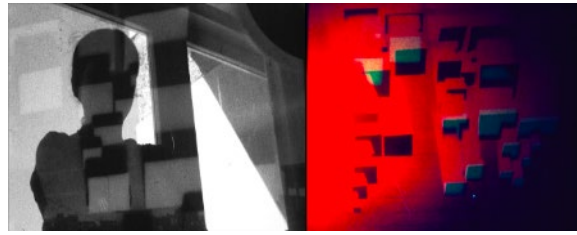
Nalini Malani

Damaged Survivors (Supervivents danyats), 1970
Fotocollage en blanc i negre
Dimensions: 35,5 x 46 cm
Col·lecció: Centre Pompidou, París

Nalini Malani*Utopia*, 1969-1976

Instal·lació cinematogràfica digitalitzada de dos canals, esquerre 16 mm b/n, dret 8 mm color, 4:39 min, muda
 Col·lecció: Centre Pompidou, París

Nalini Malani*Alleyway Lohar Chawl*, 1991

Teatre d'ombres amb cinc dibuixos sobre plàstic PET, 185 x 100 cm cada un

Foto: Nalini Malani

Col·lecció de l'artista

Nalini Malani*Medeamaterial*, 1993

Obra de teatre experimental en col·laboració amb Alaknanda Samarth, Goethe-Institut / Max Mueller Bhavan, Bombai

Foto: Nalini Malani

Nalini Malani*The Job (La feina)*, 1997

Videoescultura amb animació stop-motion
Memory: Record/Erase (Memòria: Gravar/Esborrar), 10:23 min Vista de la instal·lació: *Nalini Malani: Splitting the Other (Nalini Malani: Partir l'altre)*, Musée des Beaux Arts, Lausana, 2010
 Col·lecció: Musée des Beaux Arts, Lausana
 Foto: Musée des Beaux Arts, Lausana

Nalini Malani

Remembering Toba Tek Singh (Tot recordant 'Toba Tek Singh'), 1998
 Representació en vídeo de quatre canals,
 12 monitors en baguls de llautó, so, 20 min

Vista de la instal·lació: World Wide Video Festival, Amsterdam, 1998

Col·lecció: Art Gallery of New South Wales, Sydney

Foto: World Wide Video Festival, Amsterdam, G. J. van Rooij

Nalini Malani

Hamletmachine (Màquinahamlet), 2000
 Representació en vídeo de quatre canals
 amb llit de sal, 20 min

Vista de la instal·lació: *Nalini Malani: The Rebellion of the Dead - Part I* (Nalini Malani: La rebel·lió dels morts – Primera part), Centre Pompidou, París, 2017

Col·lecció: Centre Pompidou, París
 Foto: Centre Pompidou, París

Nalini Malani

Hamletmachine (Màquinahamlet), 2000, detall
 Representació en vídeo de quatre canals
 amb llit de sal, 20 min

Col·lecció: Centre Pompidou, París
 Foto: Fukuoka Asian Art Museum, Fukuoka

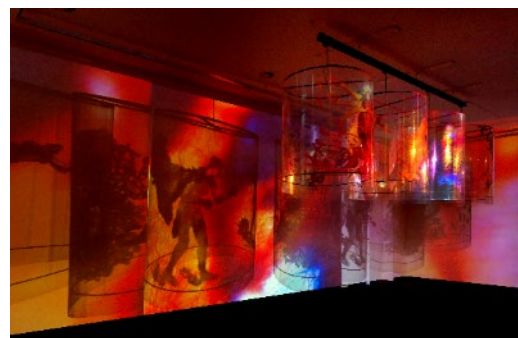

Nalini Malani

Transgressions (Transgressions), 2001
 Vídeo/teatre d'ombres de quatre canals amb
 pintura inversa sobre quatre cilindres de
 plàstic PET, so, 7 min

Vista de la instal·lació: *Nalini Malani: Transgressions* (Nalini Malani: Transgressions), Stedelijk Museum, Amsterdam, 2017

Col·lecció: Stedelijk Museum, Amsterdam
 Foto: Stedelijk Museum, G. J. van Rooij

Nalini Malani

Mother India: Transactions in the Construction of Pain (Mare Índia: Transaccions en la construcció del dolor), 2005, detall
Representació en vídeo de cinc canals, so, 5 min

Vista de la instal·lació: *Nalini Malani: The Rebellion of the Dead - Part II* (Nalini Malani: La rebel·lió dels morts – Segona part), Castello di Rivoli – Museo d'Arte Contemporanea, 2018
Col·lecció: Museum of Modern Art, Nova York
Foto: Nalini Malani

Nalini Malani

Sita-Medea, 2006
Pintura inversa sobre full de metacrilat
183 x 122 cm
Col·lecció: col·lecció privada, Suïssa
Foto: Nalini Malani

Nalini Malani

Splitting the Other (Partir l'altre), 2007
14 panells, pintura inversa sobre fulls de metacrilat, 203 x 144 cm cada panell
Col·lecció: Start Museum, Xangai
Foto: Nalini Malani

Nalini Malani

Remembering Mad Meg (Tot recordant Meg la Boja), 2007
Vídeo/teatre d'ombres de quatre canals amb pintura inversa sobre vuit cilindres de Lexan, so, 20 min
Vista de la instal·lació: *Nalini Malani: The Rebellion of the Dead* (Nalini Malani: La rebel·lió dels morts), Centre Pompidou, París, 2017
Col·lecció: Centre Pompidou, París
Foto: Centre Pompidou, Philippe Migeat

Nalini Malani

Cassandra, 2009

30 panells amb pintura inversa sobre fulls de metacrilat, dimensions totals 228 x 396 cm

Col·lecció: Kiran Nadar Museum of Art, Nova Delhi. Foto: Nalini Malani

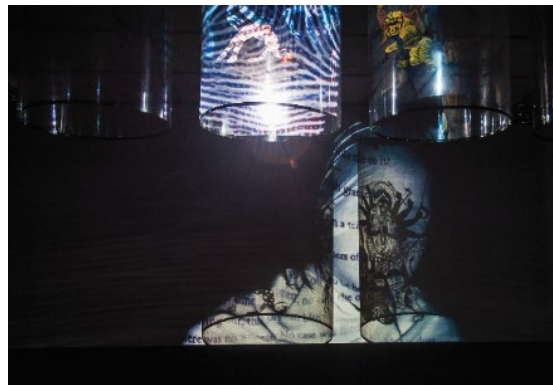

Nalini Malani

In Search of Vanished Blood (A la recerca de la sang desapareguda), 2012

Vídeo/teatre d'ombres de sis canals amb pintura inversa sobre sis cilindres, so, 11 min. Vista de la instal·lació: *Nalini Malani: In Search of Vanished Blood* (Nalini Malani: A la recerca de la sang desapareguda), Institute of Contemporary Art, Boston, 2016. Foto: Institute of Contemporary Art, Danita Jo, Boston

Col·lecció: MET, Nova York

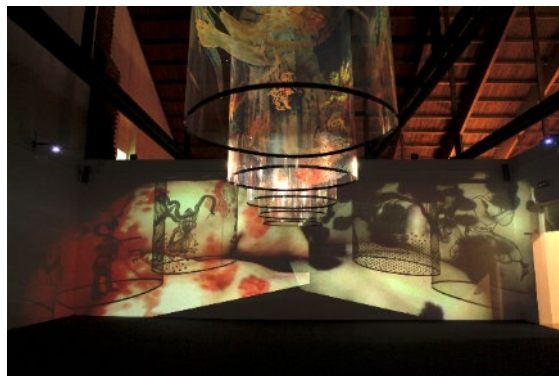
Nalini Malani

In Search of Vanished Blood (A la recerca de la sang desapareguda), 2012

Vídeo/teatre d'ombres de sis canals amb pintura inversa sobre cinc cilindres, so

Vista de la instal·lació: *Nalini Malani: The Rebellion of the Dead - Part II* (Nalini Malani: La rebel·lió dels morts – Segona part), Castello di Rivoli – Museo d'Arte Contemporanea, 2018

Foto: Castello di Rivoli – Museo d'Arte Contemporanea, Ranabir Das, Bombai
Col·lecció: Burger Collection, Hong Kong

Nalini Malani

In Search of Vanished Blood (A la recerca de la sang desapareguda), 2012

Representació en vídeo monocanal, 11:24 min

Col·lecció: Stedelijk Museum, Amsterdam
Foto: Nalini Malani

Nalini Malani

In Search of Vanished Blood (A la recerca de la sang desapareguda), 2012

Representació en vídeo monocanal, so, 11:24 min

Vista de la instal·lació: *Nalini Malani: Can You Hear Me* (Nalini Malani: Em sents?), Arario Gallery, Xangai, 2018

Col·lecció: Stedelijk Museum, Amsterdam

Foto: Arario Gallery, Xangai

Nalini Malani

City of Desires (Ciutat dels desitjos), 2017

Acció de dibuix/esborrament mural

Vista de la instal·lació: *Nalini Malani:*

Transgressions (Nalini Malani: Transgressions), Stedelijk Museum, Amsterdam, 2017

Foto: Stedelijk Museum, Amsterdam, G. J. van Rooij

Nalini Malani

All We Imagine As Light

(Tot el que imaginem com a llum), 2017

11 panells amb pintura inversa sobre fulls de metacrilat, 180 x 100 cm cada panell

Vista de la instal·lació: *Nalini Malani:*

The Rebellion of the Dead - Part I (Nalini Malani: La rebel·lió dels morts – Primera part)

Centre Pompidou, París, 2017

Col·lecció: Burger Collection, Hong Kong

Foto: Centre Pompidou, Philippe Migeat

Nalini Malani

George Orwell Once Said (Com va dir una vegada George Orwell), 2018

Instagram Notebooks, animació stop-motion monocanal, so

Foto: Nalini Malani

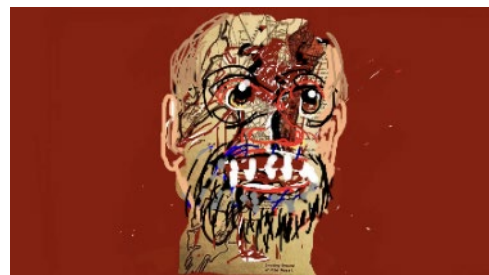

Nalini Malani

Ubu Roi, 2018

Instagram Notebooks, animació stop-motion monocanal, so

Foto: Nalini Malani

Premi Joan Miró 2019
Setena edició

Artistes guardonats a les edicions anteriors

2017. Kader Attia

L'artista francoalgerià Kader Attia (Dugny, 1970) defineix la seva pràctica com l'encarnació d'una experiència política. La seva obra és una investigació que respon, en paraules seves, a la «urgència de recuperar, a través de la forma, el camp de l'emoció dins del debat públic amb l'objectiu de reparar les ferides de la història». El jurat de la sisena edició del premi va destacar l'amplitud de la seva investigació, l'enfocament audaç i sincrètic de l'impacte i els efectes persistents del colonialisme, així com la seva elaboració, enciclopèdica però matisada, de la noció de reparació. La mostra *Les cicatrius ens recorden que el nostre passat és real*, presentada a la Fundació Joan Miró amb motiu del premi, va ser la primera exposició monogràfica de l'artista a l'Estat espanyol.

2015. Ignasi Aballí

Ignasi Aballí (Barcelona, 1958), el primer artista català que ha rebut aquest guardó, ha desenvolupat una llarga trajectòria en el marc de l'art conceptual, reconeguda en els grans centres internacionals d'art contemporani. La reflexió límit sobre l'acte creatiu i sobre el paper que ocupa l'artista en aquest procés l'ha portat sovint a reivindicar la potència reveladora de la mirada tangencial, dels territoris secundaris, de les realitats imperceptibles o, directament, de les absències o les desaparicions, començant per la mateixa figura de l'autor. Amb aquesta distinció, el jurat va voler destacar «la seva reflexió constant sobre els límits de la pintura i la representació, la seva acurada atenció a les importants implicacions dels canvis més petits en les estratègies de resignificació, com també el seu paper com a mentor per als artistes més joves».

2013. Roni Horn

Roni Horn (Nova York, 1955) ha explorat el caràcter mutable de l'art a través de l'escultura, la fotografia, el dibuix i l'edició de llibres. La seva obra gira a l'entorn del diàleg entre les persones i la natura, una relació vista com un mirall en què l'ésser humà intenta reproduir la natura a imatge seva. Segons el jurat, Horn «commou amb una pràctica polifacètica que vincula aspectes de la natura, el paisatge i la cultura popular amb mecanismes de percepció i comunicació». La Fundació Joan Miró va presentar la primera exposició monogràfica de l'artista a Barcelona, *Roni Horn. Dormia tot com si l'univers fos un error*, que posteriorment va itinerar a CaixaForum Madrid.

2011. Mona Hatoum

La palestino-britànica Mona Hatoum (Beirut, 1952) va ser guardonada «per la seva gran capacitat de connectar experiència personal amb valors universals», segons les paraules del jurat. Amb aquest premi, es va voler destacar el compromís de l'artista amb els valors humans propis de totes les cultures i societats, «comparable amb la visió que Miró tenia de la humanitat després d'haver viscut tres guerres devastadores». Les escultures, instal·lacions, *performances* i vídeos de Hatoum l'han convertida en un dels noms més destacats de l'art actual. *Projecció*, l'exposició que va presentar a la Fundació Joan Miró entre el juny i el setembre del 2012, es va tancar amb un important èxit de públic: més de 140.000 visitants. Hatoum, resident a Londres, va destinar els 70.000 euros del premi a fer possible que joves promeses de l'art puguin formar-se a l'Slade School of Fine Art, escola on ella va estudiar.

2009. Pipilotti Rist

L'artista suïssa Pipilotti Rist (Grabs, Sankt Gallen, 1962) va rebre el premi l'any 2009. El jurat va acordar concedir-li el guardó per unanimitat, tot destacant: «Al llarg dels darrers vint anys Rist no ha deixat mai de sorprendre'ns i provocar-nos amb les seves indagacions artístiques que ens endinsen en paisatges psíquics i estètics, alhora que penetren en la consciència personal i col·lectiva». Al seu torn, Rist va considerar un honor rebre un premi amb el nom de Miró, artista de qui va subratllar la influència que va exercir i continua exercint en el món de l'art. L'any 2010 Rist va presentar l'exposició *Partit amistós – sentiments electrònics* a la Fundació Joan Miró de Barcelona i al Centre Cultural Caixa de Girona - Fontana d'Or, a Girona.

2007. Olafur Eliasson

El danès-islandès Olafur Eliasson (Copenhaguen, 1967) va ser el primer que va rebre el Premi Joan Miró, l'any 2007. El treball d'Eliasson, centrat en l'estudi de la percepció sensorial, les lleis de la física i els fenòmens naturals, va seduir el jurat per l'impacte i la bellesa de les seves instal·lacions, que reflexionen sobre el món i sobre la societat actuals. Un any després de rebre el premi, Eliasson va portar a Barcelona i a Girona *La naturalesa de les coses*, la seva primera exposició monogràfica a l'Estat espanyol.

Fundació Joan Miró
 Barcelona

 ”la Caixa”

Fundació Joan Miró
Parc de Montjuïc
08038 Barcelona
T +34 934 439 070
press@fmirobcn.org

www.fmirobcn.org